N°. 68. A°. 1841.

WOENSDAG, den 25sten AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 21 Augustus 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 18 dezer maand, N°. 1207 | 988, is tot *VENDUMEESTER*, in plaats van wijlen S. F. FLU, benoemd en aangesteld: de Heer JEAN FRANÇOIS FAVEREIJ.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 Augustus 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 20 dezer, No. 1004, is, met wijziging in zoo verre van die van den 14den te voren, No. 979, de Heer S. A. C. FLU, onder speciaal toezigt van de fungerende CURATORS van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, belast geworden met de *liquidatie* der zaken van het Vendu Kantoor van wijlen den Vendumeester S. F. FLU, met bepaling, dat de te dier zake af te gevene *Quitantien*, door de fungerende CURATORS voornoemd, voor *gezien* zullen moeten geteekend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 Junij

De brieven uit Konstantinopel van 2 Junij melden dat den 21sten Mei de gevolmagtigden der hoven, die het traktaat van 15 Julij geteekend hebben, zich op eene uitdrukkelijke uitnoodiging naar het landgoed van Z. Exc. Rifaat Pacha, minister van buitenlandsche zaken, begeven hebben, alwaar zich insgelijks bevonden HH. Exc. Riza Pacha, musscheer van het keizerlijke paleis Mustapha Pacha, Seraskier en de overige voornaamste leden van den raad. Deze vereeniging had tot voornaam doel eene laatste conferentie te houden ten opzigte van den tweeden Hatti Sherif, bestemd om op eene definitive wijze het Egyptische vraagstuk te beslechten. Men kan als zeker aannemen, dat al de bepalingen en voorwaarden, vervat in dit nieuwe dokument, in deze zitting zijn aangenomen, evenzeer als de vorm in welken zij zullen worden aangeboden. De beraadslagingen hebben tot 5 ure des avonds geduurd, en eerst toen werd de hattisheriff behoorlijk goedgekeurd. De voornaamste bepalingen van dat staatsstuk zijn, naar men verzekert, de volgende: 1°. Zijne Hoogheid verleent de erfelijke heerschappij van Egypte aan Mehemed Ali en aan zijne afstammelingen in eene regte lijn; 2°. Zijne Hoogheid verleent hem wijders de bevoegdheid tot benoeming der land en zeeofficieren tot en met den graad van Bey (kolonel). De titel van Pacha zal niet dan met goedstemming van Z. H. kunnen worden opgedragen; 3°. het zal aan Mehemed Ali niet vrijstaan eenige oorlogsvaartuigen zonder voorafgaande magtiging des sultans te laten bouwen, 4°. eindelijk, wat betreft de schatting van Egypte, zal Mehemed Ali jaarlijks aan den Grooten Heer eene som van tachtig duizend beurzen of veertig millioen piasters te betalen hebben. Den volgenden dag, 22 Mei, werden deze bepalingen voorgelegd aan den Grooten Heer die schriftelijk zijne goedkeuring daarop gaf. Zoodra deze onvermijdelijke formaliteit was afgeloopen, werd de Hatti Sherif door eenen officier der Porte (1 Junij) naar Mehemed Ali gezonden. Na de verzending van het stuk werd aan de gezanten der groote mogendheden officiele kennis daarvan gegeven.

— Een dagblad beweert, dat Parijs welhaast het schouwtooneel van groote feesten zal zijn, ter gelegenheid van het aanstaande huwelijk van Prinses Clementine met den broeder van den gemaal der Koningin van Engeland. De echtelijke verbindtenis der Prinses Clementine met den Erfprins van het hertogdom Saxe-Coburg-Gotha is metterdaad op het tapijt gebragt sedert de jongste reis, door den Koning der Belgen in Frankrijk gedaan ter gelegenheid der doopplegtigheid van den graaf van Parijs; maar het verschil in godsvereering bij de beide aanstaande jeugdige echtelingen maakt eene voorafgaande dispensatie van Rome noodwendig, en men vreest, dat de Heilige stoel bezwaren zal tegenstellen, met opzigt tot de opvoeding der kinderen, die uit het ontworpen huwelijk zullen kunnen geboren worden, vooral omdat de Heilige Vader zich beklaagt, dat, ondanks de formele belofte door Prinses Maria afgelegd, haar zoon niet in de R. C. godsdienst wordt opgevoed. Afgezien van deze vermoedelijke difficulteit, zijn er andere familie-aangelegenheden te regelen, en zal ter dier zake door den regerenden hertog van Saxe Coburg Gotha een familieraad worden belegd, waarbij zullen tegenwoordig zijn de hertogin van Kent, de Prins van Leiningen en de overige leden van het hertoglijk Saksisch Huis.

— Uit de Nederlanden moeten te Rome geene zeer verblijdende tijdingen zijn ontvangen, ten minste zoo verre zich onder de tegenwoordige regering tegen het sluiten eener definitive overeenkomst met den Heiligen Stoel veel grootere, zelfs geheel onverwachte moeijelijkheden, dan onder de vorige regering, opdoen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 21 Junij.

De Koningin Victoria is gisteren het vijfde jaar harer regering ingetreden. Volgens gebruik is de verjaardag van Harer Majesteits troonsbeklimming gevierd geworden door het bespelen van al de klokken, welke zich den geheelen dag bij tusschenpoozingen lieten hooren. De gouvernements - gebouwen en onderscheidene torens prijkten met den nationalen standaard, de schepen op de Teems hadden de vlag der Unie geheschen, terwijl de kleuren van alle andere natiën insgelijks van een aantal schepen wapperden. Ten twee ure heeft het geschut van het Park en den Tower een dubbel koninklijk salut doen hooren, en soortgelijke demonstratien hadden ook te Windsor plaats.

Heden is een geheime raad op het paleis van Buckingham gehouden, ten einde aan de koningin de troonrede te onderwerpen, welke H. M. morgen bij het prorogeren des Parlements zal uitspreken. Al de kabinetsministers waren tegenwoordig bij dezen raad, die tot één ure is vergaderd gebleven. Al de ministers zijn daarop vertrokken, met uitzondering van lord Melbourne, welke wachtte tot dat H. M. naar Woolwich vertrokken was om het schip Trafalgar van stapel te zien loopen.

— *Den 22sten.* Heden morgen heeft H. M. zich in persoon naar het Huis der Lords begeven en van den troon, waarop Prins Albert naast haar zich had nedergezet, het parlement met de volgende aanspraak geprorogeerd.

» MYLORDS EN MIJNE HEEREN.

Na eene behoorlijke overweging van den tegenwoordigen toestand der openbare aangelegenheden, ben ik tot het besluit gekomen om dit Parlement te prorogeren, met het doel, om onmiddelijk tot deszelfs ontbinding over te gaan.

» Het hooge belang van den handel en de nijverheid des lands, en mijn verlangen dat in al de behoeften der openbare dienst op de voor het volk minst drukkende wijze zou worden voorzien, hebben mij bewogen, mijne toevlugt te nemen tot de middelen, welke de constitutie ter mijner beschikking stelt om het gevoelen mijns volks te vernemen nopens aangelegenheden, die deszelfs welzijn in eene zoo hooge mate betreffen.

» Ik koester de hoop, dat de voortzetting van openbare aangelegenheden zal worden gemakkelijk gemaakt, en dat alle voor de zaak eener hechte staatkunde en nuttige wetgeving verderfelijke verdeeldheden zullen worden uit den weg geruimd door een nieuw parlement, hetwelk ik onverwijld zal doen bijeen roepen.

» Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten, ik bedank u voor de bereidwilligheid, waarmede Gijl. de sommen, voor de burgerlijke en militaire inrigtingen des lands benoodigd, hebt goedgestemd.

» Mylords en mijne Heeren. In de uitoefening van mijn prerogatief kan ik geen ander doel hebben dan om de regten mijner onderdanen te beveiligen en hunne belangen te bevorderen, en ik verwacht van de medewerking van mijn parlement en van den getrouwen ijver van mijn volk de noodige ondersteuning in het nemen van al zoodanige maatregelen, als noodig zijn om dien hoogen rang onder de natiën te handhaven, dien het de Goddelijke voorzienigheid behaagd heeft aan dit land toe te kennen!"

— De *Times* spreekt van particuliere brieven uit Malta van 6 dezer, waarin gemeld wordt dat Mehemed-Ali weigerde aan te nemen de bepaling van den Hatti Sherif, welke het bedrag der door Egypte te betalen, schatting op 40,000,000 piasters vaststeld. De Pacha zou verklaard hebben dat hij niet meer dan 6,000,000 wilde betalen.

— Men heeft berigten van de Kaap van 21 April. De tijdingen uit Port-Natal liepen tot het begin van Maart. Daaruit bleek dat in dat etablissement veel bezorgdheid heerschte, wegens de verschijning van een Britsch schip *de Phlegeton*, op de kust. Men zag te Port-Nathal in die verschijning niets minder dan een voorlooper van een aanval der Engelschen, om die onafhankelijke volkplanting onder Brittanje te brengen. De Engelsche ingezetenen werden dienvolgens zeer gade geslagen. Een deel hunner was voor het Britsch bewind, een deel daartegen. Het gevolg van dit alles is, dat de toestand der kolonisten thans niet van de gunstigste is. Door de verandering van weiden, hadden zij ook veel vee verloren.

MENGELWERK.

Ontzettend voorbeeld van een' geregtelijken moord in Schotland.

Terwijl ook in onze gezellige kringen het proces van Madame Lafarge stof tot le-

vendige twistgesprekken leverde, en met kritische en onkritische, juristische en onjuristische oogen beschouwd en beoordeeld werd, is plotseling, binnen onze eigene muren, op vaderlandschen (Schotschen) grond en bodem, iets gebeurd, hetgeen, wel is waar, met het regtsgeding in *Frankrijk* niets gemeen heeft, maar hetzelve spoedig uit de oplettendheid verdrongen en op den achtergrond geschoven heeft; terwijl het overigens voor dat gedeelte onzer drukpers, als ook der *Londensche*, hetwelk uit het *Fransche* geding aanleiding genomen had, om de *Engelsche* handelwijs in lijfstraffelijke zaken zegevierend met die onzer naburen te vergelijken, eene Christelijke waarschuwing moge zijn, om niet, bij den splinter in huns naasten oog, den balk in hun eigen voorbij te zien.

Ongeveer drie jaren geleden werd uit de bank te *Dundee*, bij inbraak, de som van 422 pond st., 2 schellingen en 6 pence gestolen. Eene bank is ook in *Schotland* een ding van geene geringe beduidenis, aan hare veiligheid is het geldelijk belang van duizenden verbonden, en het was derhalve niet de betrekkelijk geringe som, maar wel het opzien, door zulk eene inbraak te weeg gebragt, hetwelk de directie bewoog, eene premie van 150 pond op de ontdekking van den dader te stellen, met bepaling, dat de helft dier som voor de, grond tot regtsvervolging verschaffende, aangifte, de wederhelft na veroordeeling van den dus aangegeven persoon zou worden uitbetaald. Twee maanden lang lokte de premie vergeefs, alstoen echter trad een te *Dundee* woonachtige kleedermaker, Alexander Macdonald geheeten, op, en beschuldigde drie ingezetenen van *Dundee*, James Falconer, Peter Bruce en James Dick, van de in het bankgebouw gepleegde inbraak. De beide eersten waren koopliéden en te *Dundee* aanwezig. James Dick was een scheepsreeder, had kort te voren de stad verlaten, en is ook, daar men sedert, ondanks alle nasporingen, niets meer van hem vernomen heeft, waarschijnlijk, op zijn schip met man en muis vergaan. Macdonald's aangifte werd toereikend geacht, om een geregtelijk geding tegen Falconer en Bruce te beginnen: beide werden gevat, en in de maand Augustus 1838 kwam de zaak alhier voor de Assises. Toen Macdonald zich bereid verklaard had, zijne getuigenis voor den regter af te leggen, verzette de regtsverdediger der andere partij zich tegen het in den eed nemen van den man, op grond van deszelfs weinige geloofwaardigheid. Hij bood aan te bewijzen, dat Macdonald vrij algemeen in een' slechten naam stond; dat hij een' door hemzelven uitgegeven wissel bij diefstal ontvreemd en daarna de schuld geloochend had; dat hij een en andermaal zich als tolbediende verkleed, en in deze vermomming aan eenen theesmokkelaar geld had afgeperst, en dat hij dergelijke misdadige bedrijven bij herhaling gepleegd had. Daar ondertusschen de regtsverdediger erkennen moest, dat Macdonald nog nimmer in regten beschuldigd geweest was, en daar de wet uitdrukkelijk voorschrijft, dat alleen de getuigenis van zoodanig iemand, die wegens een met deportatie te straffen misdrijf voor het geregt gestaan en schuldig verklaard is, voor niets geloofwaardig erkend moet worden, zoo was men verpligt, Macdonald tot de verklaring onder eede toe te laten. Zijne aangiften nu bestonden zakelijk in het volgende. Hij zwoer, dat, ongeveer acht maanden vóór de inbraak Falconer, Bruce en Dick hem op zekeren avond, bij een glas whiskey, den voorslag gedaan hadden. om gemeenschappelijk met hen de bank te bestelen; dat hij, met het heimelijke voornemen om hen te verraden, het voorstel aangenomen had; dat hem later, misschien omdat men aan de »eerlijkheid zijner gevoelens" was beginnen te twijfelen, eene vreesselijke, door hem met behoorlijke *mentale reservatie* gezworen eed van stilzwijgendheid was afgenomen. Van dien tijd af waren de beschuldigden, wel is waar, over het geheel genomen, achterhoudender tegen hem geworden; nogtans had hij »zijne rol zoo goed en misleidend" weten te spelen, dat hij voortdurend in het geheim gebleven was. Niettemin had hij den tot de inbraak bestemden dag eigenlijk slechts afgeluisterd." Derhalve niet volkomen zeker van zijne zaak, had hij op den bewusten avond, zonder iets aan iemand te zeggen, zijne woning verlaten, en zich in den omtrek der bank verscholen. Ofschoon hij uit zijnen schuilhoek geheel de voorzijde van het stadhuis, in welks benedenverdieping de bank geplaats was, duidelijk had kunnen overzien, was hem tot omstreeks middernacht niets verdachts voorgekomen, en stond hij reeds op het punt om weder naar huis te keeren, toen hij plotseling meende, in de voorzaal van het stadhuis eenige schemering van licht te bespeuren. Terstond was hij de straat overgestoken en op den stadhuistrap toegegaan, en had nabij denzelve twee vrouwen ontmoet, van welke de eene zeide, dat zij haren zoon zocht. In gezelschap dezer vrouwen was hij den trap van het stadhuis opgeklommen, en had hier ontdekt, dat het door hem bemerkte schijnsel door het sleutelgat drong; en door datzelfde sleutelgat hadden, zoo hij als de beide vrouwen, met eigene oogen gezien, hoe Falconer en Bruce, benevens nog twee anderen, die echter met den rug naar de deur stonden en welke hij daarom niet had kunnen herkennen, zich, door eene opening in den vloer, in de kamer der bank hadden afgelaten. Hij had, zeide hij verder, de policie van het gebeurde willen verwittigen, doch was door de twee vrouwen daarvan teruggehouden, die hem hadden voorgesteld, hoe zijne aangifte hem en haar niet het minste, hun gemeenschappelijk zwijgen daarentegen hun drieën veel gewin kon aanbrengen; en toen hij desniettemin zijn voornemen had willen uitvoeren, hadden zij hem ronduit verklaard, dat zij tegen de Heeren Falconer en Bruce nimmer getuigen, ja zonder te aarzelen zijne getuigenis tegenspreken zouden, omdat de man van de eene bij den Heer Falconer en de man van de andere bij den Heer Bruce als markthelpers in dienst stonden. — De beide vrouwen ontkenden, op deze verklaring, wel niet, dat zij eens, des avonds vrij laat, misschien wel omstreeks middernacht, den kleedermaker Macdonald niet verre van het stadhuis ontmoet hadden, ook met hem den stadhuistrap opgeklommen waren, en hier, door het sleutelgat, het tooneel, hetwelk Macdonald beschreef, werkelijk gezien, en ook de personen der Heeren Falconer en Bruce herkend hadden, maar weêrspraken daarentegen Macdonald's verdere vertelling: verzekerden; dat zij slechts toevallig, bij het opzoeken van het knaapje, in de nabijheid van het stadhuis gekomen waren, gaven te verstaan, hoe zij vermoed hadden, dat de snijder in verstandhouding met de dieven was; stonden, wel is waar, toe, dat de zucht, om de Heeren Falconer en Bruce, »die zij daarenboven misschien niet goed herkend konden hebben," te sparen, haar de tongen geboeid gehouden had, doch loochenden, daarover met den kleedermaker gesproken te hebben, en wisten overigens zeer stellig, dat hare mans, op welke uit het getuigde vermoeden vallen kon, dien avond, en zelfs tot den volgenden middag toe, niet te *Dundee* geweest waren. Dit *alibi* werd ook van den kant der twee mans door onverwerpelijke getuigenis gestaafd.

(Het vervolg en slot in ons volgend No.)

ADVERTENTIËN.

De Administrateur van Financien, zal op aanstaande Vrijdag den 27sten dezer, des morgens ten *negen* ure, door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, *voor afbraak*, doen verkoopen:

Eenige *GEBOUWEN* staande op de plaats van het voormalige lokaal der Controle van Financien aan de *Oude Oranjetuin*; op de konditien welke bij genoemde Vendumeester ter *inzage* liggen.

Paramaribo, den 23 Augustus 1844.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(32921) Wordt bij publieke Inschrijving te koop aangeboden, (mits het hoogste bod goedgekeurd wordende) van de Plantaadje *Vlugt en Trouw:*

p. m. 3,000 ℔ heele } *KOFFIJ*
» » 150 » gebroken }

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot *HEDEN twaalf* uren ten huize des eersten ondergeteekende, alwaar dezelven zullen worden geopend.

De Kooper zal de Koffij voor zijne rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen; en voor iedere ledige baal *f* 1-25 vergoeden.

Paramaribo, den 25 Augustus 1844.

S. WITTERING qq. c. s.
H. A. TIRION.

(32922) De bij vroegere Advertentie dd. 11den Junij ll., geannonceerde veiling der onderstaande HUIZEN en ERVEN, toebehoorende Mevrouw de Wed. M. A. SALOMONS geb. GOMPERTS, zal alsnu plaats hebben op *HEDEN* den 25sten dezer, 's namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, in het Huis op den hoek van de *Watermolen-* en *Heerenstraten*, alwaar de conditien van Verkoop Heden *visie* zullen liggen.

Het *HUIS* en *ERF*, aan den *Waterkant*, La. A. No. 121.

IDEM, IDEM, aan de *Kromme Elleboogstraat*, La. A. No. 123.

IDEM, IDEM, aan de *Kerkzijde* La. A. No. 260.

IDEM, IDEM, aan de *Korte Kerkstraat*, La. A. No. 156.

IDEM, IDEM, aan de *Maagdenstraat*, La. C. No. 16.

IDEM, IDEM, aan de *Heerenstraat*, La. A. No. 55. — En

Het *bloot ERF*, aan de *Weidestraat*.

Paramaribo, den 25 Augustus 1844.

S. WITTERING c. s. qq.
H. A. TIRION qq.

(32923) De ondergeteekenden, Executeuren van wijlen den WelEd. Gestr. Heer Mr. J. F. J. BRUNINGS, roepen bij dezen op, een ieder, die eenige vorderingen ten lasten gemelden Boedel mogten hebben om hunne Rekeningen in *blanco* in te zenden, alsmede diegene, welke aan dezelve verschuldigd zijn, betaling te presteren bij den eerst ondergeteekende.

Zullende, op Woensdag en Donderdag den 1sten en 2den September e. k., in het Huis aan de *Gravenstraat*, laatst bewoond geweest door Dr. GROESBEEK, door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, worden verkocht.

Deszelfs *NALATENSCHAP*, bestaande in:

Welonderhoudene MEUBELEN, GOUD-, ZILVER- en CHRISTALWERK; een COLLECTIE NATURALIËN, REGTSGELEERDE- en andere WERKEN, volgens specifieke Lijst; een partijtje EXQUISE ROODE- en RHIJNWIJNEN.

Alsmede:

De Slavin genaamd *Eva* met haren Zoon *Hendrik*.

Verders om voor rekening van den Kooper, van het *Combé* genaamd *Buitenzorg*, te worden afgehaald en aldaar te bezigtigen.

Een partij OUDE STEENEN, vaten KALK en CEMENT, een WATERVAT en partij AFBRAAK en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

Kunnende de *GOEDEREN twee* dagen vóór- en op den verkoop dag bezigtigd worden ten Huize voormeld.

En over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen: de aan dezen Boedel aankomende en laatstelijk op *nieuw getimmerd en vergrootte* COMBÉ genaamd *BUITENZORG*, waarvan de bewijzen van eigendom en veilconditien in tijds ter *visie* zullen liggen, ten huize van den Vendumeester voornoemd.

Paramaribo, den 24 Augustus 1844.

J. C. HARTMAN.
J. C. W. BRUNINGS.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.

A°. 1841. WOENSDAG, 25 AUGUSTUS. N°. 68.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 Augustus 1841.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 18 dezer maand, No. 1207/988, is tot VENDUMEESTER, in plaats van wijlen S. F. FLU, benoemd en aangesteld: de Heer JEAN FRANÇOIS FAVEREIJ.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 Augustus 1841.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 20 dezer, No 1004, is, met wijziging in zoo verre van die van den 14den te voren, No. 979, de Heer S. A. C. FLU, onder speciaal toezigt van de fungerende CURATORS van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, belast geworden met de *liquidatie* der zaken van het Vendu-Kantoor van wijlen den Vendumeester S. F. FLU, met bepaling, dat de te dier zake af te gevene *Quitantien*, door de fungerende CURATORS voornoemd, voor *gezien* zullen moeten geteekend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

De Administrateur van Financien, zal op aanstaande Vrijdag den 27sten dezer, des morgens ten *negen* ure, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, *voor Afbraak*, doen verkoopen:

Eenige *GEBOUWEN*, staande op de plaats van het voormalige lokaal der Controle van Financien, aan de *Oude Oranjetuin;* op de konditien welke bij genoemde Vendumeester ter *inzage* liggen.

Paramaribo, den 23 Augustus 1841.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(32890) Wordt bij publicke inschrijving te koop aangeboden (mits het hoogsten bod goedgekeurd wordende), van de Plantaadje *Vlugt en Trouw :*

p. m. 3000 ℔ heele } *KOFFIJ.*
» » 150 » gebr. }

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot *HEDEN twaalf* uren, ten huize des eersten ondergeteekende, alwaar dezelven zullen worden geopend.

De Kooper zal de Koffij voor zijne rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen, en voor iedere ledige Baal *f* 1-25 vergoeden.

Paramaribo, den 25 Augustus 1841.

S. WITTERING qq. c. s.
H. A. TIRION qq.

(32924) De bij vroegere Advertentie dd. 11 Junij ll., geannonceerde veiling der onderstaande *HUIZEN* en *ERVEN*, toebehoorende Mevrouw de Wed. M. A. SALOMONS geb. GOMPERTS, zal alsnu plaats hebben op *HEDEN*, den 25sten dezer, 's namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, in het Huis op den hoek van de *Watermolen-* en *Heerenstraten*, alwaar de conditien van Verkoop *twee* dagen vóór en op den verkoopdag ter *visie* zullen liggen.

Het *HUIS* en *ERF*, aan den *Waterkant*, La. A. No. 121.
IDEM, IDEM, aan de *Kromme Elleboogstraat*, La. A. No. 123.
IDEM, IDEM, aan de *Kerkzijde*, La. A. No. 200.
IDEM, IDEM, aan de *Korte Kerkstraat*, La. A. No. 156.
IDEM, IDEM, aan de *Maagdenstraat*, La. C. No. 16.
IDEM, IDEM, aan de *Heerenstraat*, La. A. No. 55. — En
Het *bloot ERF*, aan de *Weidestraat*.

Paramaribo, den 25 Augustus 1841.

S. WITTERING c. s. qq.
H. A. TIRION qq.

(32862) De ondergeteekende bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 20 dezer, No. 1004, onder toezigt van Heeren Fungerende CURATORS, belast met de liquidatie van het Vendu-Kantoor van wijlen den Heer S. F. FLU, verzoekt de *Debiteuren* van hetzelve Vendu-Kantoor het door hen verschuldigde ten spoedigste te laten voldoen, ten burele van het Departement der *Onbeheerde Boedels*.

Paramaribo, den 24 Augustus 1841.

S. A. C. FLU.

(32872) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag den 27sten dezer, verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, de Slaven *Clarentje, Doortje, Johannis* en *Marius;* aankomende den Boedel A. M. RICHARDI.

De Slaven *Anna* en *Susanna*, en de Slaaf *Pietje*, bekwame Timmerman en Schilder; aankomende den Boedel van SPALINGER.

(32889) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Vrijdag den 27sten dezer, op Vendu verkoopen:

Een goed gedresseerd bruin TREK-PAARD ; — inmiddels is hetzelve UIT DE HAND TE KOOP, en te bezigtigen ten huize van den Heer F. W. CRAGIN.

(32925) Kapitein J. J. KIERS, voerende het Brikschip *Triton*, zal tot den *Acht en Twintigsten* dezer, lading innemen, terwijl deszelfs Brievenzak zal worden gesloten op MAANDAG den 30sten, des namiddags ten *vier* ure.

Paramaribo, den 22 Augustus 1841.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 21sten dezer, het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers, lading: 310 vaten Suiker, 9 balen gebr. Koffij, 54 balen schoone Katoen, 9 balen vuile dito, 69 balen Cacao, 10 vaten Rum 1 vat Arraroet, 4 vaten en 44 kisten Tonkaboonen.

Idem, het Schip de Stad Zwolle, Kapt. L. J. Lindeboom, lading: 357 vaten Suiker, 55 balen schoone Katoen, 7 balen vuile dito en 3 vaten Huiden. Beide naar Amsterdam.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 2 Julij 1841.

ENGELAND.

LONDEN, den 28 Junij.

Men heeft thans, met de berigten uit New-York van 6 dezer ontvangen de tusschen den Heer Fox en den Heer Webster gevoerde correspondentie, betreffende de verlangde invrijheidstelling van den Heer Macleod, welke correspondentie door laatstgenoemden aan het Amerikaansche Congres was voorgelegd geworden. In een antwoord van den Heer Webster aan den Heer Fox leest men, dat de regering der Vereenigde Staten nog altijd blijft aankleven de gevoelens, welke zij steeds aan Harer Majesteits regering nopens den aard der vernieling van de Carolina heeft doen kennen; dat het behoud van den vrede hare staatkundige en haar verlangen is, maar dat zij niet kon dulden, dat een vreemdeling, op de plaats der misdaad zelve, er op roemde en snoefde van aan die misdaad te hebben deel genomen; dat echter de Amerikaansche regering er op vertrouwt, dat deze en alle andere tusschen de beide gouvernementen bestaande kwestien behandeld zullen worden met dien geest van regtvaardigheid en wederzijdsche achting, welke eenen langen voortduur van vrede tusschen de beide gouvernementen kan verzekeren.

—Te Annapolis, in den Noord-Amerikaanschen staat Maryland, heeft men op 23 Mei eene 83jarige vrouw ter aarde besteld, die uit afkeer van het mannelijk geslacht het heldhaftige besluit had opgevolgd om haar leven ongehuwd te slijten. Deze vrouw, die eene aanzienlijk vermogen bezat en wegens hare schoonheid beroemd was, heette Jane Murdoch; hoewel over het algemeen zachtzinnig en beleefd, had zij een woesten, een waren tijgerachtigen aard ten opzigte van de mannen, welke zij vermoedde dat het op hare vrijheid toelegden.

Bij haren uitersten wil heeft zij al hare bezittingen aan hare vrouwelijke bloedverwanten gemaakt, met algeheele uitsluiting van al hare mannelijke familieleden. Zij had 100 p. st. aan vier mannen van veertig jaren, wie zij ook zijn mogten, toegekend, om haar lijk naar het graf te dragen, doch onder beding, dat zij onder eede zouden verklaren nimmer eenigen liefdeshandel met vrouwen te hebben gehad. Er was niemand te vinden, die deze conditie konde vervullen, weshalve

de doodkist door meisjes naar het graf moest worden gedragen. Bij een ander artikel beval zij, dat bij hare begrafenis-plegtigheid geene andere dan vreugdegezangen zouden worden aangeheven, dat voor alle aanwezigen een groot gastmaal zoude worden aangerigt en dat zes maagden eenen dans op haar graf zouden uitvoeren, zoodra hetzelve gesloten zoude zijn. Men verzekert, dat meer dan 2000 menschen bij die zonderlinge plegtigheid zijn tegenwoordig geweest, en dat op het einde van het maal geen een gevonden werd, die niet dronken was. Jane Murdoch behoorde tot de sekte der nieuwe kwakers.

— De *Manchester Chronicle* deelt het verslag mede van een oproer, dat jl. Zaturdag te Hide heeft plaats gehad. De fabrijkarbeiders liepen bij talrijke groepen door de straten, onder het geroep: *leve O'Connell! weg met de Engelschen!* De hoofdpersoon bij dit oproer was een arbeider, Patrick Collaghan genaamd. De politie, ondersteund door een detachement troepen, was hem te gemoet getrokken en na de voornaamste straten te hebben omsingeld ontstond een gevecht, waarbij verscheiden Ieren gekwetst en vele andere in hechtenis genomen werden; zij zijn gisteren door den magistraat verhoord en in afwachting hunner teregtstelling naar de gevangenis van Kuntsford gezonden.

— Te Stockholm hebben de Heeren Gjorki en Benzelstjerna, ten aanzien van duizenden nieuwsgierigen, op het meer van Mälar eene welgelukte proef der uitvinding van den zweedschen luitenant Höckenberg genomen, om op het water te wandelen, met behulp van een langen staf en aan de voeten gebonden kleine booten, van zes a zeven zweedsche ellen lengte, en ongeveer vier duimen breedte, gelijkvormig aan de houten sneeuwschaatsen, waarvan zich de Laplanders bedienen, om over de met sneeuw en ijs bedekte moerassen en bergen te kunnen gaan.

FRANKRIJK.

Parijs, 27 Junij.

Gisteren is bij den Heer d'Argout in de Fransche bank eene bijeenkomst van de vijf voornaamste bankiers der hoofdstad gehouden. Zoo men geloofd is daar wederom over de negociatie der geldleening gehandeld. Wij kunnen het gezegde van eene Duitsche courant niet gelooven, dat namelijk die leening reeds in stilte aan den Heer Rothschild is toegestaan, en dat laatstgenoemde eenige zijner korrespondenten bereids heeft doen inschrijven, zonder hun de bedingen te doen kennen, op welke hij de leening heeft aangenomen, noch ook het tijdstip van uitgifte ter beurze van Parijs.

Bij de verdediging van het handelstractaat met Nederland, heeft de minister van finantien aangemerkt, dat het gelijkstellen van de beide vlaggen voor de Fransche scheepvaart geenszins die nadeelige gevolgen zal hebben, welke men schijnt te duchten, vermits van de 152 millioenen aan koloniale waren, welke in 1839 in Frankrijk zijn aangevoerd, naauwelijks 3 millioenen onder Fransche vlag in de entrepots zijn aangebragt. De minister heeft gemeend, dat de vermindering van de inkomende regten op den wijn, inzonderheid den uitvoer van dit belangrijk voortbrengsel naar de Nederlandsche Oost-Indische kolonien zal bevorderen, in welke de Europesche bevolking thans jaarlijks toeneemt, en alwaar de Mahomedanen welligt thans evenmin afkeerig zullen worden van den wijn, als hunne geloofsgenooten in Konstantinopel. Voor het overige heeft de minister het openen van den Rijn en den Moezel, ten behoeve van de oostelijke departementen van Frankrijk, verdedigd, en heeft hij doen opmerken, dat, in elk geval, de voortbrengselen van de Fransche kolonien altijd, door eene overbelasting van gelijke voortbrengselen uit vreemde kolonien, krachtdadig beschermd zullen blijven.

— Een brief uit Montevideo van 7 April meldt, dat men onlangs eene poging had in het werk gesteld om Rosas te vermoorden, door middel van een helsch werktuig, hetwelk gezegd werd uit Frankrijk te zijn gekomen. Het bestond in eene doos, bevattende 16 kleine koperen pistoolloopen met kogels geladen. Men had Rosas deze doos ter hand gesteld, onder voorgeven, dat zij kleinodien behelsde. Zijne dochter had de nieuwsgierigheid de doos te openen, waarop terstond eene zwakke ontploffing volgde, die haar echter geene wonde toebragt; door het een of ander toeval moet de draad, die het vuur moest veroorzaken, onklaar geworden zijn, anderzins zou mej. Rosas onmisbaar als slagtoffer van een schelmstuk zijn gevallen. Het helsche werktuig moet geadresseerd zijn geweest aan den admiraal Dupotet te Buenos-Ayres, die zich haastte hetzelve door zijnen secretaris aan Rosas ter hand te doen stellen.

— Een dagblad beweert, dat Parijs welhaast het schouwtooneel van groote feesten zal zijn, ter gelegenheid van het aanstaande huwelijk van Prinses Clementine met den broeder van den gemaal der Koningin van Engeland. De echtelijke verbintenis der Prinses Clementine met den Erfprins van het hertogdom Saxe-Coburg-Gotha is metterdaad op het tapijt gebragt sedert de jongste reis, door den Koning der Belgen in Frankrijk gedaan, ter gelegenheid der doopplegtigheid van den graaf van Parijs; maar het verschil in godsvereering bij de beide aanstaande jeugdige echtelingen maakt eene voorafgaande dispensatie van Rome noodwendig, en men vreest, dat de Heilige stoel bezwaren zal tegenstellen, met opzigt tot de opvoeding der kinderen, die uit het ontworpen huwelijk zullen geboren worden, vooral omdat de Heilige Vader zich beklaagt, dat, ondanks de formele belofte door Prinses Maria afgelegd, haar zoon niet in de R. C. godsdienst wordt opgevoed. Afgezien van deze vermoedelijke difficulteit, zijn er ook nog andere familie-aangelegenheden te regelen, en zal te dier zake door den regerenden hertog van Saxe-Coburg-Gotha een familieraad worden belegd, waarbij zullen tegenwoordig zijn de hertogin van Kent, de Prins van Leiningen en de overige leden van het hertoglijk Saksische Huis.

— Uit Troyes wordt aan de *Gazette de Tribunaux* geschreven:

Eene onbegrijpelijke bijgeloovigheid heeft onlangs in de gemeente Bussy-en Oth, departement de l'Aube, aanleiding tot eenen dubbelen zelfmoord gegeven. Zie hier de bijzonderheden van dit zonderlinge en droevige voorval.

Een jongen uit den omtrek was op de kikvorschenvangst uitgegaan, en had er eenige, nog geheel levende, in eenen zak gedaan. Naar huis keerende, ziet hij een' boer, die langzaam voortwandelde. Deze man droeg een kamisool, waarvan een der zakken bol openstond. Onze jeugdige visscher liet om de grap eenen zijner levenden kikvorschen in den zak van des landmans kamisool glijden. Laatstgemelde, Jochem Jacquemin genoemd, keert huiswaarts, en, aldaar aangekomen, begeeft hij zich te bed, na zijn kamisool boven op de deken te hebben gelegd. Midden in den nacht wordt hij wakker gemaakt door een vreemd iets, hetwelk op zijn aangezigt voelt kruipen, en hetwelk zich, onder het uiten van wonderlijke geluiden, op zijn gelaat beweegt. Het was de kikvorsch, die hare wijkplaats was ontvlugt, en die, waarschijnlijk eenen uitweg zoekende om te ontsnappen, tot op het aangezigt van den boer was voortgehuppeld en nu begon te kwaken. De arme boer durft zich niet verroeren, en weldra verdwijnt dit nachtelijk bezoek. Maar de arme man, die van eene bijzonder zwakke geestgesteldheid was, twijfelt niet meer, of hij heeft met een spook te doen gehad, en van dat oogenblik af aan, is hij ter prooi aan eene onafgebrokene zwaarmoedigheid.

Intusschen komt een der vrienden van Jacquemin, die hem eene pots wilde spelen, hem berigten, dat een zijner ooms te Sens woonachtig, sedert weinige dagen overleden is, en spoort hem aan, zich derwaarts te begeven om zijne erfportie te ontvangen. Jacquemin doet rouwkleederen vervaardigen voor zich en zijne vrouw, en neemt de reis naar de hoofdplaats van het departement der Yonne aan, op 8 mijlen afstands van de plaats zijner woning. Hij meldt zich aan het vermeende sterf huis aan, en de eerste persoon, dien hij bij zijn binnentreden gewaar wordt, is zijn oom, die gerust in zijnen leunstoel zit, en die aan zijnen neef de blijde verrassing te kennen geeft, welke hij ondervindt, hem te zien. Jacquemin grijpt zijne vrouw bij den arm, en neemt in allerijl de vlugt, gejaagd door eenen angstschrik, welken hij niet kan ontveinzen, en zonder aan zijnen oom eenige opheldering te geven.

Middelerwijl had de kikvorsch de woning van den landman niet verlaten; hij had zijne wijkplaats door de reet eener opgespleten beschotplank genomen, en deed nu van achter den wand een gedurig gekwaak hooren, hetwelk den armen man in eene vreeselijke ontsteltenis bragt, vooral sedert hij zijnen oom, of liever de schim van dezen, gezien heeft; zoo als hij zich dit laatste vastelijk voorstelde, en niet minder hield hij zich er van overtuigd, dat het geluid, hetwelk hij hoorde, de jammerkreten waren van zijns ooms geest, die alle nachten hem kwam verontrusten.

Om de tooverij te bezweren, kwam Jacquemin, die in zijne parochie koorzanger was, tot het besluit om missen te doen vieren. Welhaast zijn, aan deze bezweringen, die geheel nutteloos blijven, al zijne bestaanmiddelen uitgeput, terwijl het kwaken er niet minder om voortduurt. Elken nacht staat de ongelukkige man van zijne legerstede op, neemt zijne deken en slaat zich die als eene monnikskap om het hoofd en zingt zelfs de mis voor eenen grooten reiskoffer, die hij tot een altaar heeft ingerigt.

En toch hield het gekwaak niet op! — Eindelijk, het niet meer kunnende uithouden, deelt de arme Jacquemin aan eenige lieden zijn voornemen mede, hetwelk hij heeft opgevat, om zich van kant te maken, in zijne natuurlijke eenvoudigheid hen verzoekende, hem daarin behulpzaam te zijn; hij koopt een ijzeren halsband, doet zich dien om den hals, en een zijner vrienden bewijst hem de dienst, de schroef aan te draaijen, om hem te verwurgen, maar hield op toen hij geloofde, dat de pijn hem zoude aansporen, van zijn ontwerp af te zien. De boer koos nu een andermiddel en verzocht eenen anderen vriend, hem tusschen twee matrassen te verstikken. Deze man ook veinsde er in toe te stemmen, en staakte insgelijks de handeling, toen hij meende dat Jacquemin genoeg geleden had, en hem zulks tot eene les zoude strekken.

Maar het gemoed van Jacquemin had te diepe indrukken gekregen, en een onmiddellijk onheil was onvermijdelijk. Metderdaad, op zekeren dag verwonderd zijnde hem niet te zien verschijnen, doorzocht men zijne woning en vond men zijn lijk op den zolder, waar hij zich had opgehangen. Zijne vrouw, in vertwijfeling over het uiteinde van haren man, stort zich des anderendaags in een moddermoeras, waar zij insgelijks den dood vindt.

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.